VÀRIA

Josep Maria Llantet

MIQUEL ÀNGEL CUESTA, UN NOU LOGOTIP PER A L'INSTITUT D'ESTUDIS PENEDESENCS

El passat diumenge 4 de març, la sala d'actes del Museu Deu, a la vendrellenca plaça Nova, va acollir l'assemblea general ordinària del nostre Institut, però també l'inici dels actes de celebració dels 30 anys de la fundació de l'entitat. Entre aquests hi havia la lectura del veredicte i el lliurament del premi corresponent a la convocatòria realitzada en el seu dia per a renovar el logotip que distingeix les activitats i publicacions de l'Institut. Així l'acte va fer pública aquesta nova imatge i el seu creador, el vendrellenc Miquel Àngel Cuesta.

Nascut al Vendrell fa 27 anys, Miquel Àngel Cuesta —el qual sovint signa els seus treballs amb les sigles "mac"— es dedica professionalment al disseny gràfic. Tot i que el seu camí natural d'expressió són les imatges, amb ell hem fet conversa a l'entorn del seu treball creatiu.

Miquel Àngel Cuesta rep el guardó de mans de Josep Colomer, regidor de l'Ajuntament de Vilafranca.

—Suposo que el primer que cal preguntar són les influències. D'on beuen les línies generals del teu treball creatiu?

—Si tenim en compte que em dedico professionalment a la il·lustració, a més del disseny gràfic, no puc amagar les influències de Frederik Peeters, Daniel Clowes, Robert Crumb, Charles Burns, Jason, Gallardo, Max, Chris, Ware, Chester Brown...

—En bona part creadors de còmic...

—Haig de reconèixer que han estat les creacions de Bill Watterson —creador de la tira diària de Calvin & Hobbes— i Peter Bagge —Odio— els que més m'han inspirat en la creació d'il·lustracions.

—Però el còmic té poc camí a recórrer a nivell del Penedès i les seves publicacions.

—Tot i això, puc desenvolupar la tasca d'il·lustrador a la publicació setmanal penedesenca *Calaix de Sastre,* on he pogut crear la tira de còmic setmanal del Joanet Pamboli.

—Com definiries el teu estil en el disseny gràfic, on s'insereix el teu nou logo per a l'Institut d'Estudis Penedesencs?

—M'agrada buscar les línies clares, la sobrietat i l'elegància per crear imatges que amaguin els significats, que identifiquen l'àmbit cap a on va dirigides. Aquest és el cas del logotip de l'Institut d'Estudis Penedesencs.

—Quin procés de creació vas seguir?

—Hauria de dir que es va anar creant de mica en mica, primerament sobre paper, en

diversos esbossos que volien respondre a dues preguntes: Què significa l'Institut d'Estudis Penedesencs i on s'ubica? A partir d'aquí van sorgir tres idees que es van anar complementant entre elles fins a acabar amb la imatge final: la cultura i la seva ramificació, el mar i la vinya.

—És a dir, que has intentat sintetitzar els tres elements que poden ser considerats com a més representatius d'una entitat amb el caire d'un centre d'estudis situat al Penedès.

—És així que el logotip de l'IEP es centra en la conjunció d'aquestes tres idees i forma un llibre com a símbol de cultura, però també unes onades amb el significat de diversificació d'aquesta cultura i de llibertat; una vinya, com a símbol del Penedès i arrelament d'aquesta cultura. La línia del logotip és ondulada, aparentment fràgil però que, jugant amb el fons i el cos, s'estableix sobre una tipografia de pal recte consistent i explicativa.

—I el color?

—El color és el verd, color de terra, d'oliveres, de vinya.

Deixem en Miquel Àngel Cuesta enfeinat, sobre la seva taula hi ha diverses obres en procés, a més de les obligacions setmanals amb les publicacions periòdiques, també hi ha el premi del concurs de cartells de la Festa Major de Calafell 2007. El nostre premi és, però, la seva imatge, ara ja la nostra imatge, una identitat de continuïtat per a l'Institut d'Estudis Penedesencs.

Joan Solé i Bordes

UNA EDICIÓ FACSÍMIL POC APROFITADA, "helix" (1929-1930)

El 1976 l'escriptor vilafranquí Pere Grases, oficialment exiliat i amb passaport veneçolà però amb casa familiar a Montaspre, just a sota d'Olèrdola, va proposar a l'empresa editorial artesana barcelonina Leteradura l'edició en facsímil dels deu números d'*helix* (en la grafia de la publicació sense majúscula ni accent), la mítica revista avantguardista impresa a la vila entre 1929 i 1930 i en la qual Grases havia participat directament; la iniciativa va venir potser del fet que pocs mesos abans Leteradura havia publicat amb el mateix tractament el cèlebre número 31 de la sitgetana *L'Amic de les Arts*.(1) Va ser també Grases qui va fer les gestions amb Joan Ramon Masoliver —el veritable factòtum d'aquella publicació dels anys trenta nascuda al pati de lletres de la Universitat de Barcelona— qui va cedir per portar a la impremta els exemplars que en conservava, de manera que la primavera del 1977 *helix* en reproducció va ser a l'abast dels que només n'havíem sentit a parlar.

El treball de Leteradura, impecable en la reproducció, amb la mateixa mida i característiques de paper, va veure la llum sense cap mena d'acompanyament, tal com era característic en la seva col·lecció "Ready mades", sense cap mena d'estudi o treball d'aproximació, tan sols una coberta amb la reproducció de la portada del primer número i a l'interior la relació de pseudònims.(2) Tot i el caire gairebé mític de la publicació, a l'hora de la veritat no es va vendre gaire i el 1981 Leteradura va reclamar a Pere Grases la compra i liquidació a preu de cost del romanent de l'edició que encara tenia al magatzem,(3) Grases es va posar en contacte amb la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Vilafranca i aquesta va acceptar quedar-se el fons d'exemplars per a obsequiar-los.(4)